

שמחת עשירים...

קטוא. טור"י המסב לספסל טקנותי

עם כרזי מספרו של "מסור טקנותי"

*

גחון נתון...

במעט מלים לך הכל אגידה...

(גחון החכם, ג. א. לאסינג)

אם תראנו פוסעים בפאלאטים הגרנה

ותגמול

עם היבול

על פנינו שורים —

אל תמסר זאת למס-הכנסת

אולם ובר-נא

כי תקפתנו לפתע

שמחת-עשירים...

אם תראנו עוברים ביום חל-וחרשת

ותפרח אשר בדשנו — אך מון הוא

ובמלפת-בית שחינו

כרכיק השלשת —

דע, כי אין

מילונרים

גדולים

כמונו...

כי עשרנו, אשרנו (לא אין מקלין

בשמחה שבזאת, בראות קשישא וסר

את כתביו כלם

— בן, כתבין ותקלין —

על סוף-הספרות

(לא ספרות-המדע...)

כי בקהל-קלאסיקונים

(הא, ופך-בן-דפי

הגלות לדברים...) אפה קם בספרכה:

קלאסיקונטרא קזה,

תמהוני,

יוצא-דפן,

שקורין בו

גם חרף יפעת-הכריכה...

הא, מלילות-אסיפדו

גם חשש אין, בינינו,

כי תצננה לנו... ולאבק... ולטהוק...

וכי לא יתכנו בן דפים —

סמך עלינו,

יתכנו (ועוד אידו)

שכן, קך בדיק —

הכירוף מולדות ספרותנו, הפלאי

בעוסף בקלילות לסרופה הנדף

בלי-החרות

ובגראציה כמעט-אקוארלית

ובהפך בה ידך, אבא

ידך אחר ידך...

הא, חשבון-העתיד —

אם קצירך בו בשללה

כלום נוכל עוד

שלא לשמש לו עדין

כי היית, אט-אט,

מתמרור — לאסכולה

ול'דבוק' המצעק סגרונות תלמידות...

עד כי גם בבוא בער

(אותב לבלי קצת)

לצורך לך "טור" —

קם שירו (הא, צידאקו)

חרף כל התנגדות מחברו, בעצם,

וממלמל מסגון

אלתרמגי מבהק...

ומקאן, אלופי,

שברור כי גיטיבה

לעשות, אם צית-וצית לתכתיב

הקובץ כי אין עוד שום

אלתרמגיטיבה

שתשנה לו, לדגם,

באלתרמן-טיב...

בן, שמענו מוגים בך מום

(צוף ונפתו)

של "חסרון רגישות למלח"

(שמן ורן...)

אך — יכנו חזיו

או תצלנו נא תפת

אם עצבין צריך להדגיש

כי גם קך —

מתלשנת אמת שלך

(לוא אף בנחת)

עוד עושים בימינו

כמה נצחונות,

וכמה משמרות צעירות בפית,

וכמה בטאונים, וכמה מחנות...

ומספקים, בתוך כך, בנותר ובערת,

עוד קמצוץ מלתי-שיר —

הסרג'ש בתפריט

לא-פחות, במדמה,

מחלקם של מר אונן

או מר אליוט וייטס

לשירה העברית...

לא, איכה לא יזעמוז

איכה ידעו נתת

אם שגבת לפלא — עד מים ליצקו!

הא, קנאת חצציו הנחוקים של הנחל

החובטים נואשות בקירות המצוק...

הא, איבת הקסינים, הגולזה לעינינו

בדברים, בקורחב בינות לתלמים,

כתסבין אדיסא לי אנוש

(אך — בינינו —

כבר דרושים לשם כך

ויגמגוד פרודים שלמים...)

אבל עד שיר פא להם, אב

לוא וזכר-נא

לנצל קונטאסטוריה ובינו לרוץ —

יען כל הכבודקה, כי שבו הגרנה

כוכביו שלה, שהמתינו בוזיו

עם שמחת ענייה, מבי-במצרים,

עם עירך היונה, עם סורף השביעי

(הא, פואזית-האלתרמגדס —

אך קצרה היא

תיקן של צנורות...)

אך הבה גביעים —

לברכת-והגיון, לשמחה תלוהבת,

לסומקת-רגשתנו, תפת נא רוחנו

מעולם לא היתה עוד ארצי מאהבת

בפיטן

פהיתה מאהבת בקדו...)

יומי גמח

3 יום 1/ י"ג בסיון תשכ"ב, 15.6.62

11257/יב